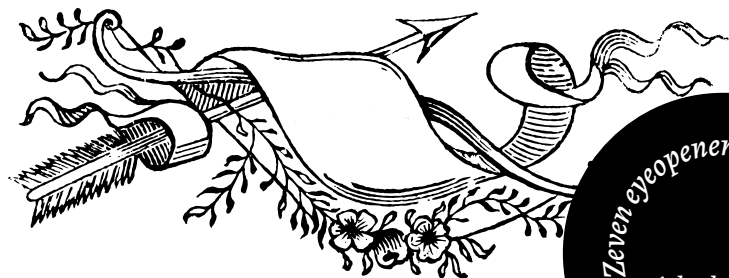
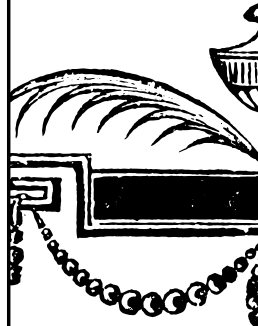

ZEVEN KEER
OVERWINNING

ZEVEN KEER OVERWINNING

YVONNE VON DEM BUSSCHE

*Zeven eyeopeners voor vrouwen
uit het leven van
Jozef de onderkoning*

Zeven keer overwinning

Yvonne von dem Bussche

© 2022 Scholten Uitgeverij BV
Burgemeester Drijbersingel 25
8021 DA Zwolle
info@scholtenuitgeverij.nl
www.scholtenuitgeverij.nl

Omslagontwerp en binnenwerk: Marcin & Milou
Schrijfcoaching en eindredactie: Joke Tan, Tekstpartner Deventer,
www.schrijf-coach.nl, www.tekstpartner.net
Drukwerk: www.drukcase.nl
Eerste druk, maart 2022
ISBN 978 90 832240 6 0
NUR 707

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand,
of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,
mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No portion of this book may be reproduced, stored in a
retrieval system, or transmitted in any form or by any means – electronic,
mechanical, photocopy, recording or any other – except for brief quotations in
printed reviews, without the prior written permission of the publisher.

Voor Lotte en Lena,
jullie zijn geliefd in Gods ogen.

Inhoudsopgave

Inleiding	9
Voorwoord	13
1. Overwin jaloezie	15
2. Overwin twijfels over dromen	37
3. Overwin angst	61
4. Overwin verleiding	79
5. Overwin teleurstelling	105
6. Overwin ongeduld	127
7. Overwin wrok	149
Een brief aan de schrijver van de notitie	173
Dank	177
Eindnoten en bronnen	179

Inleiding

Het begon met een gebed op de christelijke vrouwenconferentie in maart 2018 in Zetten.

Ik zat in de stilleruimte van de conferentie, een omgebouwd klaslokaal van het Hendrik Pierson College, waar de conferentie plaats vond.

De Bijbelteksten die de verschillende spreeksters tijdens de conferentie noemden hadden mij diep geraakt. Die gingen over mijn worstelingen met God in de afgelopen jaren. Mijn roepen en mijn schreeuwen naar God en Zijn antwoorden. Het ging over mijn leven, over Gods oneindige genade en liefde. Het ging over overwinning, over dat God zegt 'Ik ben bij je'.

Omdat dit mij zo raakte, zei ik tijdens de conferentie, daar in de stilleruimte, in gebed tegen God:

'Here God, ik verlang er zo naar om vrouwen te bemoedigen met wat ik met U heb meegemaakt. Ik verlang er zo naar om vrouwen te bemoedigen met de overwinningen die U mij hebt geschonken in mijn leven.'

Dat was op een zaterdag en vier dagen later op woensdag gaf God een antwoord op mijn gebed!

Ik was op weg naar een werkafspraak. Het was een zonnige ochtend en ik moest mij haasten om de trein naar Arnhem te halen.

Ik liep, nee ik rende de trap op naar het station.

Met mijn laptoptas over één schouder, mijn handen in mijn handtas op zoek naar mijn ov-chipkaart en mijn gedachten al bij het inchecken... stopte ik abrupt.

Midden op de stationstrap stond een boek, beschenen door de zon.

De titel van het boek was: 'Van de droom naar de troon'. Ik pakte het boek en sloeg het open. Vol verbazing keek ik naar een handgeschreven notitie voorin in het boek. Er stond:

'Ik hoop dat iemand die het nodig heeft dit boek vindt. Je hoeft niets te geloven, niets te beloven. Het is een uitgestoken hand naar jou, een glimlach, balsem voor je ziel, troost en... een schop onder je kont.'

Daar stond ik midden op de stationstrap met dat boek in mijn handen en staarde naar deze notitie. Helemaal verstild, alsof de tijd was blijven stilstaan en de stationsklok ineens opgehouden was met tikken. Ik draaide het boek om. Het was geschreven door Arno van der Knaap, een dominee uit Leiden die ik niet kende. Ik bekeek nog een keer de voorkant, las nog een keer de notitie en heel langzaam werd ik doordrongen van de gedachte: 'dit boek is voor mij' en heb ik het meegenomen.

Dezelfde avond nog ben ik erin gaan lezen. Het leven van Jozef, de onderkoning van Egypte uit het Oude Testament, loopt als een rode draad door het boek. Op dat moment herkende ik in het verhaal van Jozef ook mijn verhaal en herkende ik in de beproevingen die Jozef moest doorstaan ook mijn beproevingen van de afgelopen jaren die ik heb doorstaan.

Jozefs levensverhaal en hoe God hem in Zijn grote wijsheid en liefde naar het plan heeft geleid dat Hij voor Jozef voor ogen had, is voor mij een grote bemoediging geweest. Ik moest weer denken aan het gebed op zaterdag op de vrouwenconferentie.

Op dat moment besloot ik om zelf een boek te schrijven voor vrouwen. Daarom is het leven van Jozef ook de rode draad in dit boek. Hierin volg ik het leven van Jozef, vanaf het moment dat hij leefde als tiener bij zijn vader Jakob tot hij onderkoning werd van Egypte. Het begin van dit boek is pittig, want ik start met het thema 'jaloezie', omdat jaloezie en concurrentie niet alleen in Jozefs gezin, maar ook bij mij thuis erg bepalend was. Toch wist Jozef dat met Gods hulp te overwinnen. En die overwinning is er ook voor jou en mij. In Jozefs verhaal vond ik eyeopeners hoe die overwinning in diverse situaties in ons leven plaatsvindt. Daar schrijf ik over. Ik neem je hierin mee, omdat God ook jou overwinning wil geven.

... en wat die 'schop onder je kont' betreft, die had ik wel even nodig om dit boek te schrijven!

Achter in dit boek vind je een brief aan de schrijver van deze persoonlijke notitie. Dit 'briefje uit de hemel' op de stationstrap heeft ontzettend veel impact op mij gehad en heeft het nog steeds. Het gaat over overwinning. Jezus wil ook jou deze overwinning geven. Daarom is dit 'briefje uit de hemel' ook voor jou!

Het hele verhaal van Jozef vind je in de Bijbel in Genesis 37 en Genesis 39-50

Voorwoord

Wat bijzonder dat ik, zonder dat ik hiervan wist, voor een vrouw als Yvonne tot zegen mocht zijn, en ook om in haar boek te schrijven. Gods wegen zijn ondoorgroendelijk!

Dit prachtige boek dat voor je ligt, gaat over jouw bestemming, en hoe je die bestemming ondanks allerlei tegenslagen kunt bereiken.

Na jaren van counseling heb ik ontdekt dat veel mensen niet wandelen in hun bestemming en slechts aan de oppervlakte leven.

In de diepte is juist zo veel rijkdom.

Wij mensen zijn niet gecreëerd om oppervlakkig te leven, maar vanuit een diepe passie en een toewijding aan die passie die verbonden is met onze bestemming.

Terwijl je de levenslessen van Jozef uit de Bijbel en van de schrijver zelf leest, zul je je bewust worden van de bestemming die op jouw leven rust. Laat niets je daarvan weerhouden!

Als een fervent snorkelaar in de Caribische zee, kijk ik graag naar de wonderen in de diepte rond de koralen. Elke keer als ik een hap lucht neem en de diepte inga, aanschouw ik daar vissen waar ik het bestaan niet van wist. Soms zwem ik achter schildpadden of achter een inktvis aan.

Zo is het ook met diepe reden van jouw bestaan.

Om je bestemming echt te kennen, heb je openbaring nodig in het hart. Deze openbaring, deze droom, komt tot leven als je de diepte ingaat.

Dromen zijn een resultaat van een afgestemde geest. In de Bijbel lezen we over koning Nebukadnezar, die net als Jozef dromen kreeg. Dat was als resultaat op de vraag die ze stelden, voordat ze gingen slapen. Ze zeiden in hun hart: 'Wat zal er hierna gebeuren?' Koning Nebukadnezar

vroeg zich dit af in verband met zijn wereldrijk en de toekomst daarna. In die nacht gaf God hem antwoord door middel van een droom!

Er staan hele belangrijke tools in dit boek om je dromendoders te overwinnen. In het bijzonder het hoofdstuk van verleiding is een prachtig beschreven thema. Deze dromendoder heeft helaas al veel potentieel afgestompt.

Leer van Jozef in de Bijbel en leer van Yvonne. Laat je hierdoor inspireren om alle obstakels te overwinnen en met jouw leven een zegen te worden voor deze wereld!

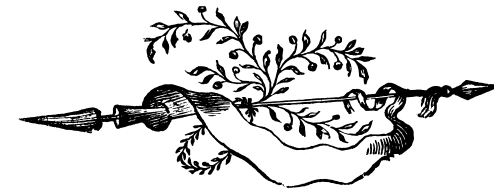
Gods liefdevolle zegen,

Arno van der Knaap
december 2021

Lees: Genesis 37:1-4

Hoofdstuk 1 Overwin jaloezie

Hoe vaak heb jij als 'Eva', als vrouw die God zéér goed heeft gemaakt, hier geen last van?

De drang om jezelf te vergelijken met de ander, de gedachte dat wat jij hebt minder is dan wat een ander heeft. Leer met Gods ogen naar jezelf te kijken, dan zul je zien hoe rijk je bent.

Omdat Israël al oud was toen Jozef werd geboren, hield hij meer van Jozef dan van zijn andere zonen.

Genesis 37:3a

Jozef

Licht voorovergebogen loopt Jakob langzaam naar de kudde schapen en geiten die hij in de verte tussen de kale zandkleurige heuvels ziet staan. Slechts enkele verdorde kappertjesstruiken bieden wat schaduw tegen de erbarmelijke zon aan de dieren en hun herders die in de beschutting van de struiken zitten.

Zijn lange witte baard beweegt mee op het ritme van zijn slepende pas; die verraadt dat hij in zijn ouderdom steeds meer last heeft van zijn heup.

In zijn door de zon gelooid hand houdt hij een bundel vast.

Jakob ruikt de geur van de schapen en de geiten; die onmisbare kruidige geur die een glimlach op zijn gezicht doet verschijnen, haast niet zichtbaar door de witte baard die zijn mond bedekt.

Hij kan de dieren en de herders nu goed herkennen. De herders zijn opgestaan en kijken naar hem nu hij nadert.

Jakob kijkt een voor een naar de herders: zijn zonen, Ruben, Simeon, Levi, Juda...

En dan ziet hij hem tussen zijn andere zonen staan. Zijn mooi en sterk postuur, zijn knappe gezicht, zijn hoofd bedekt door een witte doek als bescherming tegen de zon.

Jakobs hart begint harder te slaan.

'Jozef!' roept hij vol vreugde. Jozef loopt naar zijn vader toe. 'Vader!'

'Ik heb iets voor je meegebracht.' Jakob geeft de bundel aan Jozef.

Jozef neemt de bundel aan en maakt het touw los dat eromheen zit. Zijn vader volgt elke handbeweging van zijn zoon.

Jozef rolt de bundel uit. Wat hij ziet, beneemt hem de adem. Een prachtig bovenkleed van de fijnste stof in prachtige kleuren ligt voor hem.

'Dit is voor jou mijn zoon, ik heb het voor jou laten maken.'

'Dank u vader', roept Jozef ademloos en omhelst zijn vader met tranen in zijn ogen. Hij kijkt nog steeds vol ongeloof naar het prachtige, kleurrijke kledingstuk, dat hij in zijn hand heeft. Het is haast een koninklijk gewaad.

Jozef draait zich enthousiast om naar zijn broers, die achter hem staan. 'Kijk eens!' roept hij vol blijdschap.

Maar een dolkstoot had niet pijnlijker kunnen zijn! Vol afschuw en haat kijken de broers naar Jozef met het prachtige kleed in zijn handen.

Wat opvalt

In het gezin van Jozef draait alles om jaloezie en concurrentie.

Het begint al vele jaren vóór de geboorte van Jozef.

Jakob, de vader van Jozef, wil met zijn geliefde Rachel trouwen. Maar in plaats van Rachel krijgt Jakob van zijn schoonvader Laban een andere vrouw, namelijk Lea, de oudere zus van Rachel. Jakob komt hier pas na de huwelijksnacht achter en om toch nog met Rachel te mogen trouwen moet hij nog eens zeven jaar voor Laban gaan werken.

Lea is vanaf het begin de ongewenste vrouw van Jakob, maar wordt snel zwanger en baart Jakob zes zonen en een dochter.

Rachel is jaloers op Lea omdat haar zus wel kinderen kan krijgen en zij niet.

Na vele jaren wachten wordt Rachel toch nog zwanger. Jozef wordt geboren en enkele jaren later Benjamin. Bij de geboorte van Benjamin sterft Rachel.

In Genesis 37:3 staat: *Omdat Israël [Jakob] al oud was toen Jozef werd geboren, hield hij meer van Jozef dan van zijn andere zonen.*

Jozef is het lievelingskind van Jakob. In alles wat Jakob doet, laat hij merken dat hij meer van zijn zoon Jozef houdt dan van zijn andere zonen en dat heeft grote gevolgen voor het hele gezin.

Om aan iedereen te laten zien dat Jozef geliefder is, in zijn ogen kostbaarder dan zijn andere zonen, geeft hij Jozef een kostbaar gewaad.

Het Hebreeuwse woord dat hier voor 'gewaad' wordt gebruikt, is hetzelfde als voor de kleding van prins en prinsessen. Dat het hierbij om

koninklijke kleding gaat, wordt ook duidelijk door het Hebreeuwse woord voor dit gewaad: *ketònet passiem*. Dit woord wordt ook gebruikt voor het kleed dat Tamar, de dochter van koning David draagt (2 Samuel 13:18)².

Het woord *ketònet* betekent gewaad of tuniek³. In de Bijbel wordt dit woord vaak gebruikt voor een kledingstuk dat priesters dragen. Zo wordt bijvoorbeeld in Exodus 24:4 en 39 in de Hebreeuwse tekst het woord *ketònet* gebruikt voor de priesterkleding die voor Aaron gemaakt moet worden.

Het woord *passiem* is niet helemaal eenduidig te vertalen. Volgens bijbelvertalers⁴ kan het verschillende betekenissen hebben. Het kan kleurrijk, geborduurd of gestreept beteken, of een lang gewaad tot aan de handpalmen⁵. Dat het een buitengewoon kledingstuk was zoals koningen droegen, daar zijn echter geen twijfels over.

Jakob laat door de gekleurde mantel die hij aan Jozef geeft zien dat Jozef de familiepriester is en het hoogste gezag heeft.

Volgens de Joodse traditie was de eerstgeborene zoon de familiepriester⁶. Hem kwam het hoogste gezag toe in het gezin.

Daarnaast had de eerstgeborene ook het dubbele erfrecht. Dit betekende dat de eerstgeborene de dubbele erfenis van zijn vader ontving en zijn broers slechts gelijke delen.

Ruben is de eerstgeborene van Jakob, de zoon van zijn vrouw Lea. Volgens de Joodse traditie komt hem het dubbele erfrecht toe. De erfenis van Jakob was groot, want Jakob was zeer rijk (zie Genesis 32:14-16).

Echter dit doorkruist Jakob door Jozef dit koninklijke gewaad te geven.

Hierdoor laat Jakob aan alle zonen zien dat Jozef, de eerstgeborene van zijn vrouw Rachel, de hoofderfgenaam wordt. Jozef draagt een *ketònet*, een priesterlijk gewaad. Daardoor laat Jakob zien dat Jozef de familiepriester is en het hoogste gezag heeft. Ruben, de eerstgeborene, is beroofd van zijn eerstgeboorterecht en van zijn dubbele erfenis.

Elke dag wordt hij daaraan herinnerd door Jozef met zijn koninklijke mantel.

Jozef draagt vanaf nu een koninklijk gewaad, een kostbare mantel van zijde of fijne wol. Dat hij deze mantel waarschijnlijk elke dag draagt, wordt ook duidelijk door het feit dat Jozef de mantel draagt op het moment dat hij op zoek gaat naar zijn broers die bij Dotan het vee aan het weiden zijn (Genesis 37:23).

Jozef met zijn koninklijke mantel hoeft niet meer voor het vee te zorgen. Zijn broers moeten van nu af aan dit zware werk doen.

Het koninklijke gewaad dat Jozef draagt werkt als een rode doek bij zijn broers. Het herinnert hun er elke dag aan dat hun vader meer van Jozef houdt dan van hen en dat al die schapen en geiten waar zij elke dag voor moeten zorgen en hard voor moeten werken straks aan Jozef toebehooren. Dat dit tot extreme jaloezie en haat leidt, is niet verwonderlijk.

Herkenbaar

Net als Jozef was ook ik een lievelingskind. Ik ben het middelste kind met een oudere en een jongere zus, en groeide op in Duitsland in een klein stadje dicht bij de Nederlandse grens.

Bij ons thuis liet mijn vader duidelijk aan mij en mijn twee zussen merken dat hij mij liever had dan mijn twee zussen. Ik had veel meer privileges, kreeg meer positieve aandacht en minder straf. Mijn vader en ik hadden vergelijkbare hobby's en interesses. Mijn vader was heel technisch en ik vond het heerlijk als hij aan mij uitlegde hoe een radio of een

fietsdynamo werkte. Als enige van de kinderen mocht ik gebruikmaken van zijn werkplaats waar ik van alles in elkaar timmerde en mijn creativiteit de ruimte kreeg.

Maar de prijs van deze bevoorrechte positie bij ons thuis was enorme jaloezie en rivaliteit.

Onder ons drie zussen heerste een grimmige sfeer van concurrentie. Zo ernstig dat wij elkaar sloegen en traptten. Wij hebben elkaar soms flink toegetakeld. Wij knepen elkaar, maar niet zomaar een beetje. Het was zo heftig dat je dagen daarna nog blauwe plekken had. Wij trokken elkaar aan de haren en sloegen elkaar in het gezicht. We deden elkaar echt pijn als we vochten. Zo veel boosheid en nijd was er onder elkaar.

Omdat het thuis vaak niet uit te houden was, heb ik mijn toevlucht ergens anders gezocht.

Dicht bij ons huis was een stilgelegd treinspoor. Dit treinspoor werd al jaren niet meer gebruikt. In de loop der tijd raakte het steeds meer overwoekerd door bramen en andere planten. In de ene richting leidde het spoor naar het stadscentrum. In de andere richting leidde het de natuur in langs boerderijen, weilanden en bossen, om na zo'n 20 kilometer ergens in een Nederlands stadje te eindigen.

Ik kon toen nog niet vermoeden dat dit stilgelegde spoor voor mij geen doodlopende weg was, maar naar het Leven leidde. Naar Nederland, het land waar ik jaren later tot geloof zou komen.

Dit stilgelegde spoor was mijn toegang om heel snel in de natuur te kunnen zijn. Op de dikke eiken bielzen rende ik dan de vrijheid in om van daaruit de bossen en weilanden te kunnen bereiken.

Ik denk dat ik toen twaalf of dertien jaar oud was. Ik was soms urenlang in de natuur om alle prachtige planten te ontdekken die er groeiden en met mijn plantenboekje de Latijnse plantennamen uit mijn hoofd te leren. Het is nu bijna niet voor te stellen dat mijn ouders dat oké vonden. Zonder mobiele telefoon, want die bestond toen nog niet.

Op de momenten dat ik in de natuur was, voelde ik dat er een Schepper was, een Vader, die al die prachtige planten had gemaakt. In de natuur zijn, was voor mij als thuiskomen.

Ik kon toen nog niet vermoeden dat dit stilgelegde spoor voor mij geen doodlopende weg was, maar naar het Leven leidde.

Ik had als lievelingskind van mijn vader een bevoorrechte positie, maar de jaloezie die daardoor bij ons thuis heerste was verstikkend.

Het is uiteindelijk nog goed gekomen tussen mij en mijn zussen, maar wij moeten er altijd weer op letten als wij met z'n drieën bij elkaar zijn, dat de oude gedragspatronen zoals jaloezie en nijd niet weer de kop gaan opsteken.

Wat kan het voortrekken van een kind in een gezin toch veel impact hebben op ons leven, zeker als wij zelf in zo'n gezinssituatie zijn opgegroeid.

Achtergrond

De manier waarop Jakob zijn zoon Jozef voortrekt is extreem, maar het gebeurt nog steeds, ook in deze tijd, zij het vaak op een subtielere manier. Misschien overkomt je dit ook wel eens.

Maar waarom hebben wij lievelingskinderen en zijn wij hier zo gevoelig voor?

Als iemand je zou vragen of je een lievelingskind hebt, zou je waarschijnlijk 'nee' zeggen en daaraan toevoegen dat je alle kinderen even liefhebt. Onderzoekers gaan er echter van uit dat vrijwel alle ouders een lievelingskind hebben, maar dat wij ons hier niet altijd van bewust zijn of dat wij het niet willen erkennen, omdat er een taboe op rust.

Aan de KU Leuven⁷ werd onderzoek gedaan naar differentieel opvoeden,